

2019

2

STŘEDNÍ PRŮMYSLOVÁ ŠKOLA
A OBCHODNÍ AKADEMIE, BRUNTÁL,
příspěvková organizace

ŠKOLNÍ ČASOPIS

SPŠaOA TIMES

OBSAH ČÍSLA

Úvod.....	3
A jaká jsou vaše novoroční předsevzetí?.....	4
Rozhovor s panem učitelem Černým.....	5
Co stojí za připomenutí z aktualit.....	6 - 7
Tereza s Veronikou doučují děti.....	8
Hurá do Anglie.....	9
Stojím tu už celá staletí.....	10
Rozhovor s absolventem školy.....	11 - 13
Hudební okénko.....	14
Cíl školního parlamentu.....	15
K výročí vzniku ČSR jsme vytvořili „živou“ vlajku.....	16
Padesát let od oběti Jana Palacha.....	17
Projekt Edison	18
Ze života školy.....	19
Zábavné okénko.....	20

předsevzetí.....4

Se začátkem roku přichází i novoroční předsevzetí.

doučování dětí.....8

Přečtete si o studentkách, které pomáhají mladším.

QUEEN

Queen.....14

Povídání o slavné britské skupině.

ÚVOD

Vážení učitelé a milí studenti,

ráda bych Vás všechny přivítala u druhého čísla našeho školního časopisu SPŠaOA Times.

První číslo dosáhlo velkého úspěchu, což celému týmu udělalo obrovskou radost – děkujeme!

Jelikož je to časopis pro studenty, chtěla bych Vás opět vyzvat k tomu, abyste se neostýchali a klidně posílali i své vlastní příspěvky, popřípadě Vaše úspěchy, kreativní tvorbu, ale i nápady, připomínky atd. Budeme rádi za každou odezvu.

Tímto úvodem Vám já i ostatní, kteří se podíleli na tvorbě tohoto čísla, přejeme všechno nejlepší do nového roku. Mnoho z nás nový rok startuje svým bilancováním a předsevzetími. Nový rok = nový začátek. Nezdravé jídlo? Pryč s ním. Alkohol? Pokusím se jej omezit. 2x týdně se hýbat? Dokážu i 3x. Čtyři kávy během celonočního studia? Omezím to!

Ať už si předsevzetí dáváte, či nikoliv, zlepšit bychom se mohli všichni!

Užijte si toto vydání a nepijte tolik kafe. Pak docházejí víčka na kelímky!

Veronika Simonová
šéfredaktorka

A JAKÁ JSOU VAŠE NOVOROČNÍ PŘEDSEVZETÍ 2019 ?

Mgr. Dana Juříčková: „V novém roce budu věnovat více času francouzštině, se kterou jsem začala už včera.“

Mgr. Štěpánka Křížková: „Mé novoroční předsevzetí je jenom jedno a to, že bych chtěla více drtit 3. C.“

Ing. Vladimíra Rybářová: „Předsevzetí si do nového roku nedávám. Přeji si jenom, abych byla zdravá a neměla Alzheimer.“

Ing. Břetislav Půda: „Chtěl bych vyhrát v tomto roce více tenisových zápasů proti svému synovi než minulý rok.“

Adéla Chudová, 3. A: „Žádné předsevzetí nemám, myslím si, že cokoli, co chci změnit, můžu změnit v průběhu roku, když si řeknu a nepotřebuju k tomu nový rok.“

Jan Melčák, 2.D: „Jako své předsevzetí jsem si dal, že budu zase cvičit a zatím se mi daří dodržovat svůj cíl.“

Jan Demel, 2.D: „V novém roce bych si chtěl najít brigádu a vydělat si dostatek peněz na auto.“

Daniel Nádvorník, 3.C: „Mé předsevzetí je zvednout 100 kg na bench-press a mému cíli se čím dál tím více přibližuji.“

Anonym: „Už dříve jsem si dala předsevzetí začít žít zdravě. Bylo to tak všeobecné, že bych vlastně měla pravidelně cvičit, jíst saláty atd. Cíle jsem si tedy rozdělila do malých výzev. Max. 2x za měsíc nezdravé jídlo a cvičit 3x týdně. Upřímně, je to tak větší zábava, než se může zdát.“

Filip Škopec, 3.C

ROZHOVOR S PANEM UČITELEM ČERNÝM

Co Vás před mnoha lety přivedlo k učitelství?
Dovolená v podobě prázdnin.

Jak dlouho už pracujete v této škole? Jaké předměty vyučujete?

Dlouho 😊 původem jsem autář a předměty IT jsem dostudovával později ze zájmu; vyučuji počítačové sítě, hardware a operační systémy, maturitní projekt a průmyslové sítě.

15 let jste zde vykonával funkci ředitele. Na jaké úspěchy jste nejvíce pyšný?
Nová fasáda školy a CNC stroje.

Hodně se mluví o syndromu vyhoření, zejména učitelská profese patří mezi ohrožené. Jak čelíte vyhoření Vy – nebo jinak, jak to děláte, že máte stále elánu na rozdávání a nové nápady?

Elánu na rozdávání moc nemám, ale sportuji.

Co Vás na tom učitelování nejvíce baví?

Dá se říct, že jsem pánem svého času.

A co Vás naopak nejvíce štve?

Osobně mě neštve nic.

Kolik času trávíte u počítače mimo práci?

V průměru 4 hodiny denně.

Máte nějaký svůj životní vzor, který vás inspiruje?

Byli to někteří mí učitelé, jinak sportovní nadšenci, guru.

Jak rád trávíte volný čas?

Nejraději ho trávím daleko od lidí.

Už se těšíte do důchodu? 😊

Ne, ale těším se na dobu, kdy budu nezávislý na práci.

Ondřej Piska, 3.D

CO STOJÍ ZA PŘIPOMENUTÍ Z AKTUALIT 1. POLOLETÍ ŠKOLNÍHO ROKU 2018/2019

- Září**
- Zasedání školního parlamentu s představiteli města Bruntál
 - Sportovně-turistický kurz v chorvatském Biogradu na Moru
- Říjen**
- Okresní kolo v přespolním běhu – 2. místo (Mikulka Nikola, Rončák Radek, Tesař Jiří, Pietroň Filip, Šedo Dominik a Dominik Holuša)
 - Exkurze 4.BC v Praze (Národní technické muzeum)
 - Exkurze 2.C a 4.C na největším strojírenském veletrhu ve střední Evropě
 - Exkurze 4.A a 3.A + 3.D v Praze (Poslanecká sněmovna ČR)
 - Bezplatné dárcovství krve a krevní plazmy – již 7. rok
 - Okresní přebor SŠ ve stolním tenise – 4. místo (M. Svoboda, M. Slavík, V. Lacina, K. Hluštík, Míčka Jakub, Míčka David, Duhajský a O. Finsterle)
 - „Živá“ vlajka k oslavám 100. výročí vzniku ČSR
 - Veletrh pomaturitního a celoživotního vzdělávání Gaudeamus – žáci 4. ročníků
- Listopad**
- Schválení žádosti o dotaci projektu Technika bez hranic – největší a nejdelší projekt v novodobé historii školy – 21,2 mil. Kč
 - Okresní kolo SŠ v basketbalu chlapců – 1.místo (Ivo Santarius, Mikuláš Kalisz, Filip Barák, Jan Demel, Jakub Románek, Ondřej Boháčik, Dominik Holuša, Filip Škopec, Lukáš Mareš)
 - Okresní kolo SŠ ve streetballu chlapců – 2. místo (Ivo Santarius, Mikuláš Kalisz, Filip Barák, Jan Demel)
 - Mezigenerační setkání žáků 3.A v centru pro seniory Pohoda v Bruntále
 - Úspěšné zdolání bronzové úrovně v programu DofE
 - Krajské kolo SŠ v basketbalu chlapců – 3. místo (Santarius Ivo, Kalisz Mikuláš, Barák Filip, Románek Jakub, Demel Jan, Boháčik Ondřej, Škopec Filip a Mareš Lukáš)
 - Soutěž DUEL pořádaná Katedrou účetnictví a daní
 - VŠB – 5. místo (Nikol Balážová, Karolína Stárková a Tereza Šindlerová)

Prosinec

- Regionální soutěž Office 2018 – 1. místo Jakub Patzián, 5. místo Ondřej Piska, 10. místo Adéla Vejmolová
- Vánoční exkurze v polském Krakově
- Okresní kolo SŠ ve volejbalu chlapců – 3. místo (Santarius Ivo, Kalisz Mikuláš, Demel Jan, Bouchal Martin, Svoboda Milan, Guzan Oliver, Drblík Tomáš, Lacina Vojtěch, Kraus Jakub, Piterka Dominik)
- Otevření laboratoře pro 3D tisk
- Konkurz pro každého - 1. místo – Žmolíková Nikola (OA), Bigas Lukáš (DP), Petruš Štěpán (ST), Tkáč Milan (IT)

Leden

- Pořízení devítimístného vozidla Ford Transit Custom

TEREZA S VERONIKOU DOUČUJÍ DĚTI I. A II. STUPNĚ ZŠ

Nezisková organizace EUROTOPIA.CZ o.p.s., pobočka Bruntál, hledala před rokem komunikativní a zodpovědné mladé studenty, kteří by pomáhali, doučovali a byli oporou dětem ze sociokulturně znevýhodňujícího prostředí. Během dvou dnů se přihlásilo 10 studentů, kteří chtěli pomáhat.

A jak se studentkám tato zajímavá brigáda líbí si můžete přečíst níže...

Terka Šindlerová, 4. A

V Eurotopii doučuji už druhým rokem. Během této brigády jsem získala spoustu zkušeností skrze práce s dětmi a sama jsem si hodně věcí zopakovala, procvičila a občas i sama naučila. Líbí se mi celkový postoj organizace k rodinám a dětem. Děti se mimo doučování dostanou i na hezké výlety a akce, které jim docházení na doučování zpříjemňují. Je to brigáda, kterou bych za sebe určitě doporučila, jsem moc ráda, že jsem si ji našla a díky tomu si uvědomila, že bych v učení dětí chtěla pokračovat i do budoucna.

Veronika Simonová, 3. A

V neziskové organizaci Eurotopie, doučuji již druhým rokem a musím říct, že lepší brigádu jsem si nemohla přát. Nejvíce mě na mé práci baví, že mohu vidět, jak se děti zlepšují, rozvíjí a postupem času poznávají samy sebe.

Jelikož mám hodinu času na každé dítě, tak se mu můžu naplno věnovat. Takovou možnost při vyučování ve škole nedostávají, takže kolikrát jim něco unikne, nebo kvůli svým znevýhodněním to ani pochytit nemohou. Proto těmto

dětem pomáháme nejen s učením, ale i s domácími úkoly, nebo i s maličkostmi, jako je správné sezení při psaní apod. I pokud se děti cítí sklesle, či potřebují pomoci s nějakým jiným problémem než se školou, tak je naším úkolem pomoci. Jsme tam pro ně a za ten celý rok si vytvoříme velice pěkné a přátelské vztahy a děti se s námi cítí dobře a v pohodě, a to je na doučování hlavní.

Tato zkušenost mi do života hodně dala a nepochybně ji v životě ještě využiji. Kdo ví, třeba se stanu i učitelkou.

Veronika Simonová, 3.A

HURÁ DO ANGLIE!

V únoru 2019 vycestuje 12 vybraných žáků (oborů OA a IT) do Londýna na zahraniční praxi v rámci projektu Erasmus+. Zeptali jsme se dvou žáků, kteří uspěli ve výběrovém řízení, které se konalo v září. Natálie Premusová (3.A) vycestuje na dvoutýdenní praxi, Erik Pesel (3.D) stráví v Anglii 3 měsíce.

A jak se těší???

Natálie Premusová, 3.A – 2 týdny

Těšíš se?

Ano 😊, ale taky mám strach, že se nevyznám v autobusech nebo v metru.

Co od pobytu očekáváš?

Že se něco nového přiučím a také že poznám nové lidi. Také očekávám, že se dozvím víc o tom, jak to chodí v zahraničních firmách.

Jaké jsou tvé cíle během pobytu?

Určitě bych se chtěla zlepšit v angličtině a poznat trochu víc Anglii. Poznat kulturu, třeba i rodinu, u které budu a získat cenné zkušenosti do života.

Erik Pesel, 3.D – 3 měsíce

Těšíš se?

Těším se, to jo, ale strach mám třeba z toho, že se v Londýně nevyznám. Je to na nic, nikdy jsem tam nebyl, nevím, jak to tam vypadá. No a taky to nebude úplně dobrý, protože 3 měsíce jsou dlouhá doba. Ale to nějak přežiju, že jo.

Jaké jsou tvé cíle během pobytu a co od něj očekáváš?

Moje cíle jsou – za prvé trochu se osamostatnit – od rodiny, od všeho. Za druhé naučit se hodně dobře anglicky. Za třetí získat zkušenosti v práci. Za čtvrté získat zkušenosti v zahraničí. No a ještě musím dohnat školu, že jo 😊.

Co ti v Anglii bude nejvíce chybět?

Nejvíc mi bude určitě chybět přítelkyně, naše jídlo a klasicky rodina a kamarádi. Možná taky životní styl, ale o tom to je, ne?

Připouštíš si možnost, že bys tam ty 3 měsíce nevydržel?

Ano, ale jen ze zdravotních důvodů.

STOJÍM TU UŽ CELÁ STALETÍ

Jsem tvor odjakživa dokazující nekonečnou velkolepost přírody. Věci kolem mne se již po celá staletí stavějí a bortí, přicházejí a odcházejí, vznikají a umírají, kvetou a po nějaké době blednou, až vyhasne v nich poslední kapka života. Stojím tu už vskutku dlouhou dobu. Věci, jež jsem za svůj život spatřil, by lehce naplnily mnoho knih informacemi, za kterými by se mnoho pohybu schopných tvorů hnalo, div by se až kvůli tomu navzájem nepozabýjeli. Ti nejhorší z nich si říkají lidé! Na počátku mého života byli spíše vzácnou podívanou, nyní se jich kolem mě hemží každým dnem víc a víc. Mí bratři, přátelé a sousedé, všichni padli v boji proti tomuto parazitu. S hrůzou jsem musel sledovat, jak jim postupně odřezávali všechny končetiny, až nakonec přesekli i tu nejhlavnější a mí přátelé padli k zemi. Zůstal jsem sám na malém kousku země, uvězněn v pomyslné džungli tvořenou látkou, které lidé říkají beton. Občas se na mne přijdou podívat. Někteří se na mě upřeně dívají klidně i několik hodin a pak odejdou, někteří mě osahávají, jiní na mě míří takovým divným zařízením, které cvakne a poté v něm cosi kontrolují. Dnes se jich tu však sešlo více než obvykle. Několik jich vypadalo podobně jako ti, kteří usmrtili mé přátele. Vytáhli ty hrůzostrašné nástroje a začali je do mne zabodávat. Křičím a volám o pomoc, ale nikdo mne neslyší. Kmen se v jednom místě zužuje, až se naklání na bok a padám k zemi. Já, dokonale nedokonalý, několik set let starý dub, nedobrovolně opouštím toto místo a mířím vstříc smrti.

Radek Melčák, 2.D

PŘELÉTAVÝ PTÁK

Bloudím světem,
jako svět bloudí tmou.

Jsem jako stěhovavý pták a s věkem
roste má touha, hon za svobodou.

Začal jsem Moravu,
v tom velkém hlučném městě.
Políbený Ostravou,
však nelíbilo se mi na tom místě.

Slezsko je krásné,
Horní Lomná je však menší než mé hnízdo.
Počasí je zde chladné,
a kvůli mlze se zde nedá létat nízko.

A tak cestoval jsem dále,
tam, do menšího města.
Studénka svým názvem klame,
není tu již taková zima.

Dále se vydávám na dlouhý let,
do České Lípy na severu.
Naštván, že jsem letěl snad sto let,
ale při pohledu na Čechy zkrátka jihu.

Předposlední zastávkou Morava je opět,
Třemešná, malebná vesnička a taky klidná.
Jsem rád, že jsem zase zpět,
není to tu zlé, jen někdy chybí mi tu duše živá.

Poslední cestu podniknul jsem do Bruntálu,
je to tu pěkné, mám to tu rád.
Kdo ví, kam svá křídla v budoucnu povedu,
když jsem ten přelétavý pták.

Veronika Simonová, 3.A

ROZHOVOR S ABSOLVENTEM ŠKOLY ING. MARKEM PAGÁČEM, PH.D.

Kdy tě napadlo, že se staneš strojařem?

Vzhledem k tomu, že se v oboru strojírenství pohyboval otec, strýc i dědeček, volba byla jasná. Dozvěděl jsem se, že tehdejší Střední průmyslová škola Bruntál otevírá po deseti letech obor Strojírenství.

Máš na školu nějaké pěkné vzpomínky?

Na ty čtyři roky studia s odstupem času velmi rád vzpomínám, protože jsme jako třída byli dobrý kolektiv. Jako třída jsme vyčnívali z řady, protože jsme studovali tři studijní obory: Strojírenství, Doprava a Administrativa. Matematiku, český jazyk, anglický jazyk a humanitní předměty jsme studovali společně. Na odborné předměty jsme se dělili podle oborů. Vzhledem k tomu, že byl o obor Strojírenství malý zájem, začínalo nás studovat asi 12. S ohledem na tento malý počet probíhala výuka kvalitně, řekl bych, že téměř individuálně. Do čtvrtého ročníku nás „vydrželo“ pouze 7. Proto nám paní Rybářová s panem Půdou říkali 7 statečných. I pro ně, společně s panem Bedáněm, bylo mnoho nového – například zavedení CAD a CAM systémů a CNC obrábění do výuky.

Můžeš říci v kostce našim studentům, čím se zabýváš?

Po dokončení maturity jsem studoval na Vysoké škole báňské – Technické univerzitě v Ostravě studijní program Strojírenství se zaměřením na studijní obor Strojírenská technologie. Specializoval jsem se na CNC obrábění s podporou CAM systémů. Na inženýrské studium jsem navázal doktorským studiem. Než jsem dokončil doktorské studium, spolupracoval jsem se SPŠ v Bruntále na přípravě animací a virtuální reality pro předměty zaměřené na strojírenství a dopravu. Předpokládám, že z těchto unikátních podkladů, které jsou dostupné on-line, čerpají studenti i vyučující dodnes.

Momentálně pracuji na Katedře obrábění, montáže a strojírenské metrologie, kde se zabývám výukou, vědou a výzkumem a dlouhodobou spoluprací s firmami prostřednictvím Inovačních voucherů spolufinancovaných Ministerstvem průmyslu a obchodu v oblasti 3D tisku z práškových kovů, polymerů a kompozitních materiálu. Jsem vedoucím univerzitního pracoviště Protolab, kde máme dvě 3D tiskárny na kovové prášky (technologie SLM) a jednu 3D tiskárnu pro polymerní prášky (technologie SLS), 3D skener a profesionální SW nástroje pro konstruování a topologickou optimalizaci.

Jsem výkonným ředitelem projektu Inovativní a aditivní technologie výroby (rozpočet projektu 85 miliónů korun) spolufinancovaného z OP VVV s dobou realizace čtyři roky a jako klíčový pracovník se podílím na výzkumných záměrech v Národním centru kompetence MESTEC (rozpočet projektu 16,5 miliónů korun), který je spolufinancovaný z Technologické agentury České republiky. Momentálně jako katedra spolupracujeme na národních i mezinárodních projektech v celkovém objemu okolo 250 miliónů korun.

Nad rámec těchto aktivit spolupracuji již pátým rokem s Vydavatelstvím Nová média. Jako šéfredaktor připravuji návody pro SolidWorks na portálu Mujsolidworks.cz. Vzhledem k aktivitám k tomuto CAD systému jsem spolupracoval s firmou SolidVison na tvorbě učebnice SolidWorks, která je určena začátečníkům a studentům středních a vysokých škol. Dále jsem šéfredaktorem portálu Konstrukér.cz.

Využíváš při své práci něco z toho, co ses na průmyslovce naučil?

Ze studia na střední škole čerpám dodnes. Získané vědomosti a zkušenosti s konstruováním, modelováním, výpočty pevnostních analýz, strojírenskou metrologií a technologií byly velkou oporou při studiu na vysoké škole. Platí zde zásada, co se v mládí naučíš...

Co tě na tvou práci baví? A je něco, co tě naopak štve?

V aditivních technologiích (3D tisku) vidím velký potenciál. Tento nový obor jsem prosadil na Fakultě strojní jako volitelný předmět v rámci oboru Strojírenská technologie. Připravuji nové podklady do výuky, skripta, případové studie a celou řadu cvičebních úloh. Vzhledem k tomu, že se jedná o předmět, který u nás není příliš rozšířený nebo je zaměřený pro stolní 3D tisk, vycházím z vlastních zkušeností nebo postřehů ze zahraničních zdrojů, konferencí a veletrhů. V oblasti 3D tisku z práškových materiálů je ještě mnoho neprozkoumaného a jen pro představu, tisk z práškových kovů řídí přes sto procesních parametrů, které v menší či větší míře ovlivňují kvalitu výsledného prototypu. Vzhledem k tomu, že se jedná o tepelný proces, čelíme nepředvídatelným kolizím a deformacím materiálu. Co mě štve, je příliš velká administrativa spojená s realizací projektů. Na všechno musí být tabulky a v projektech nelze logické myšlení. Úředníkům to prostě všechno musí sedět podle tabulek.

Jaká je podle tebe nejdůležitější vlastnost nebo schopnost dobrého strojaře?

Vzhledem k tomu, s jakými studenty se setkávám, tak jsou požadované vlastnosti jasné. Strojář by měl umět psát technickým písmem a je nesmírně důležité, aby uměl číst a orientovat se ve výkresové dokumentaci. Strojář musí mít všeobecný přehled o strojírenských pojmech a technologiích. Strojář by se uměl vyjadřovat slovně i graficky a měl by mít všeobecný přehled o moderních trendech ve strojírenství a souvisejících oborech. Budoucnost se totiž skrývá v rozvoji a kreativité technického myšlení.

Je k vykonávání práce strojaře, aby žáci vystudovali VŠ, nebo pro praxi stačí strojná průmyslovka?

Je zcela jasné, že všichni nemohou mít vysokoškolský titul, jelikož studium na vysoké škole není pro každého. Mě osobně v prvních dvou letech studium odrazovalo. Dodnes se setkávám s profesory, kteří studentům nakazují studium ze skript, které pamatují ještě první republiku. Z mého pohledu by mělo být vynaloženo úsilí při tvorbě podkladů pro studium ve spolupráci s firmami, které mají tyto učební pomůcky zpravidla velmi hezky zpracované jak po stránce grafické, tak i didaktické. Větší úsilí by mělo být určité věnováno studiu cizího jazyka. Mnohdy v praxi toho umí strojaři s průmyslovkou více než ti vysokoškoláci, protože přijdou do styku s technikou, strojem nebo nástroje každý den a mnohem dříve. Podle mého názoru by měl inženýr po absolvování školy projít výrobou před tím, než se bude cítit v roli vedoucího či manažera. Není strojař jako strojař.

Bude mít strojírenství v budoucnu stále uplatnění? Bude ještě potřeba další absolventy nebo je jich již dostatek a trh je naplněn?

Obecně se hovoří o nedostatku strojařů a zájem studentů o tento obor, který už dávno není spojovaný se špinavou prací. Většina výrobních strojů pracuje v poloautomatickém režimu bez přístupu člověka nebo tato zařízení spolupracují s roboty. Já nežájem studentů o technické obory sleduji již druhým rokem s ohledem na naši infrastrukturu profesionálních 3D tiskáren a neomezené možnosti výroby a svobodu designu v tomto oboru. 3D tisk lze nasadit do automobilového, leteckého, dentálního, zdravotního, vesmírného průmyslu a pořád je v těchto disciplínách co zdokonalovat. Vzhledem k tomu, že je aditivní výroba multioborová, každý si v ní najde nějakou problematiku, které se může věnovat po dobu bakalářského, magisterského nebo navazujícího doktorského studia. Já nabízím studentům spolupráci na komerčních projektech formou brigády a mnohdy se dozvím, že si raději zvolili brigádu v obchodě, kde doplňují zboží.

Máš nějakou obecnou radu pro naše studenty strojaře závěrem?

Jsem rád, že SPŠ v Bruntále sleduje moderní trendy a vybudovala laboratoř aditivní výroby a spolupracuje s firmami formou stáží. Budu nesmírně rád, když se v dalších letech budu setkávat se studenty, kteří již budou mít kvalitní znalosti a zkušenosti a svoje know-how budou moci dále rozvíjet v našich laboratořích, jejichž provoz je nákladný a zpravidla si jej střední školy nemohou dovolit.

Na závěr mohu podotknout, že se v oblasti 3D tisku v rámci Střední Evropy hledá okolo 1500 odborníků pro různé technologické postupy 3D tisku. Zaměstnanci firem EOS, Renishaw, Trumpf, DMG Mori, Hawlett Packard si vydělávají v zahraničí okolo 5 tisíc euro měsíčně a zpravidla jsou nenahraditelní díky tomu, co všechno se během práce naučí. S ohledem na možnosti práce v zahraničí mají absolventi středních a vysokých škol neomezené možnosti volby zaměstnání.

Stejně tak jsou dobře ohodnoceni i šikovní konstruktéři a programátoři CNC obráběcích strojů. S poptávkou po těchto kvalifikovaných absolventech se setkávám denně.

Filip Škopec, 3.C

HUDEBNÍ OKÉNKO

Queen je britská rocková hudební skupina založená roku 1970 v Londýně. V její původní sestavě byli Freddie Mercury (vokály, klavír), Brian May (kytara, vokály), John Deacon (basová kytara) a Roger Taylor (bicí, vokály).

Prvotní tvorbu skupiny ovlivnil hlavně progresivní rock, hard rock a heavy metal. Postupně se kapela pokoušela o konvenčnější a komerčnější tvorbu, včetně rozmanitějších žánrů (arena rock, pop rock, funk, či R&B). Počínaje rokem 1973 vydali patnáct studiových a deset živých desek, řadu kompilací a singlů. Osmnáctkrát obsadily jejich nahrávky první příčku albových hitparád po celém světě (např. Bohemian Rhapsody, Under Pressure nebo Innuendo). Během své historie obdrželi množství ocenění za živé pojetí skladeb, prodeje alb i hudební přínos. Jejich vystoupení na Live Aid v r. 1985 bylo zvoleno nejlepším koncertem všech dob. V roce 2001 byli uvedeni do Rock and Roll Hall of Fame, o rok později na hollywoodský chodník slávy.

QUEEN

FILM BOHEMIAN RHAPSODY

Tento životopisný film natočený v roce 2018 zobrazuje 15 let ze života skupiny Queen. Do hlavní role byl původně obsazen známý anglický herec a komik Sasha Baron Cohen, kvůli neshodám s producenty byl nahrazen Rami Malkem, americkým hercem egyptského původu. Film sklídl velký divácký úspěch a byl nominován na řadu filmových cen. V lednu 2019 získal cenu Zlatý globus v kategoriích nejlepší film a nejlepší mužský herecký výkon. Kromě toho byl nominován na 5 Oscarů. Zda se mu podaří nějakého „ulovit“, se dozvíme až 24. února 2019.

A stylized, handwritten signature of Freddie Mercury in black ink. The signature is fluid and cursive, with the first name 'Freddie' written above the last name 'Mercury'.

CÍL ŠKOLNÍHO PARLAMENTU V TOMTO ROCE JE UMOCNĚN STO TISÍCI

Šestnáct zástupců jednotlivých tříd již druhým rokem zasedají ve školním parlamentu, kde mají možnost podávat návrhy a přednést své připomínky vedení školy. Velmi často řeší plánované akce školy, nabídku exkurzí a úpravu areálu školy. Tento rok si vyzkoušeli přípravu školních voleb a realizování vánoční soutěže s názvem Advent v našich třídách.

Novinkou tohoto roku je participativní rozpočet, což znamená aktivní podílení se na hospodaření školy. Pan ředitel připravil administrativní část rozpočtu, tzn. připravil výzvu, projektovou žádost a oficiální formulář pro rozpočet. Vytvořil i harmonogram pro podávání žádostí. Jedná se tedy o výzvu, kde žáci mohou realizovat své projekty až do výše 100 000 Kč.

Do 28. února 2019 musí žáci, skupina žáků, rodiče žáků zaslat zpracovaný projekt garantovi nebo koordinátorovi participativního projektu. Podrobnosti a formální kritéria již brzy naleznete na stránkách školy v záložce školního parlamentu.

Od 4. do 22. března 2019 proběhne formální hodnocení žádostí, kterou budou mít na starost zaměstnanci ekonomického úseku školy. Dále bude každá žádost bodově ohodnocena zástupci školního parlamentu. Do užšího kola postoupí jen ty projekty, které získají nejméně 50 % bodů.

Ve dnech 25. až 29. března 2019 proběhne veřejná prezentace postupujících projektů. O přesném termínu budou žadatelé informováni.

Samotné hlasování proběhne od 1. do 7. dubna 2019. Možnost on-line hlasování bude pro všechny žáky školy. Nakonec proběhne samostatná realizace projektu.

Jaký to bude mít přínos pro žáky školy? Žáci se naučí občanským kompetencím, budou mít možnost navrhnout adekvátní řešení pro posílení chodu školy. Fantazii se meze nekladou. Chcete-li vytvořit hernu s pingpongovým stolem, street workoutové hřiště, relaxační zónu, či cokoli jiného, neváhejte a zapojte se. Těšíme se na všechny návrhy.

Mgr. Věra Krakovská
koordinátorka školního parlamentu
a participativního rozpočtu

K VÝROČÍ VZNIKU ČSR JSME VYTVOŘILI „ŽIVOU“ VLAJKU

28. října 2018 celá naše republika oslavila 100 let vzniku samostatného československého státu. I my, učitelé i žáci, jsme se k oslavám přidali. Připojili jsme se k dalším bruntálským školám a v posledním říjnovém týdnu jsme uskutečnili tzv. barevný den. Ve čtvrtek bylo 198 žáků a učitelů naší školy oblečeno v barvách trikolóry. Společně jsme potom v prostorách tělocvičny vytvořili vlajku ČR.

I tato akce byla v režii zástupců školního parlamentu.

PADESÁT LET OD OBĚTI JANA PALACHA

16. ledna 2019 uplynulo přesně půl století od chvíle, co si Jan Palach na protest proti potlačování svobod sáhl na život. V listopadu zhlédli žáci 3. a 4. ročníků v kině životopisný snímek Roberta Sedláčka, v němž se zaměřuje především na poslední měsíce Palachova života a na jeho přípravu sebeupálení.

Jan Palach nikomu z blízkých o svém rozhodnutí dopředu neřekl. Ani nenaznačil, že by byl něčeho takového schopen. Ve filmu prochází vztahem se svou přítelkyní Helenkou, bouřlivým kolejním životem roku 1968, soužitím s mámou ve Všetatech, zažije studentské brigády ve Francii a v Kazachstánu, chodí do školy, pozoruje a mlčí. Stejně jako se od podzimu 1968 mění veřejný život, ráz ulic i výrazy lidí, stává se něco s Janem. Jak to, že si ničeho nevšimla jeho dívka, máma, spolužáci? Ještě ráno si Jan vzal od mámy svačinu, na koleji vtipkoval se spolubydlícím a před odchodem do města se vysprchoval. Kamera po celý film sleduje Janovu tvář a snaží se zachytit okamžiky rozhodnutí...

Ve čtvrtek 16. ledna 1969 okolo 13:30 se v horní části Václavského náměstí v Praze polil hořlavinou a zapálil. Hořící běžel přes křižovatku od kašny pod muzeem k Washingtonově ulici, kde se jej pokusil uhasit výhybkář Dopravního podniku svým kabátem. S rozsáhlými popáleninami byl převezen na Kliniku popálenin FNKV. Zde s ním byl na magnetofonový pásek natočen krátký rozhovor, v němž Palach hovořil o příčině svého činu. Palachova matka se o činu svého syna dozvěděla až z novinu spolucestujícího ve vlaku. Starší bratr Jiří se o Janově popálení dozvěděl z telefonátu z pražské nemocnice, ale nedozvěděl se, proč byl popálen.

Jan Palach zemřel v neděli 19. ledna 1969 v 15:30, tři dny po svém činu.

PROJEKT EDISON

I v tomto školním roce jsme u nás na škole přivítali zahraniční stážisty, kteří k nám přijeli v rámci projektu EDISON. Stážisté se účastní výuky, kde ve vybraných hodinách prezentují svou zemi, její tradice a kulturu. Zde Vám přinášíme rozhovor s Bryanem Bennaldy z Indonésie.

What do you think about the Czech Republic?

I love the Czech Republic. I love the food here, the architecture, the people and the beer.

What are the Czech students like?

Students in elementary schools are more active (ask more questions) than high school students.

Tell us something about yourself.

My name is Bryan, I'm from Indonesia and I'm currently in college. I play paintball and do martial arts, I like to travel and am keen on photography. I also like children.

What do you think about education in the Czech Republic?

The education is better than in my country. The education here is free, but we have to pay for everything in Indonesia. It's also good that you can choose your specialisation in high school rather than having to wait until university for that.

What are the biggest differences between the Czech Republic and your home country?

The weather. The Czech Republic is much colder. Czech people also use public transport a lot – we usually use private ways of transport (more cars on the road).

Do you like Czech food? And beer?

I've only tried one Czech beer – Ostravar. The foods I've tried were the langoš, guláš and fruit dumplings I've liked everything so far.

What do you miss the most?

That's an interesting question! I miss my family and friends, some Indonesian dishes and the warm weather.

Jakub Rusek a Ondřej Piska, 3.D

ZE ŽIVOTA ŠKOLY...

Prospěchově nejlepší třídy za 1. pololetí

1. 1.D průměr za třídu 1,86
2. 1.C průměr za třídu 1,91
3. 3.D průměr za třídu 1,93
4. 2.D průměr za třídu 1,98
5. 4.A průměr za třídu 1,99
6. 1.A průměr za třídu 2,02

Z celé školy dosáhlo na vyznamenání 23 žáků.

Nejdůležitější novinky pro MZ 2019

Časový limit pro konání didaktického testu z českého jazyka a literatury byl prodloužen o 15 minut, nově tak na jeho řešení mají žáci 75 minut.

U písemné práce z českého jazyka a literatury bylo zrušeno rozdělení zkoušky na čas pro výběr zadání a samotné psaní písemné práce. Nově tak žáci rovnou po skončení úvodní administrace dostanou jak testový sešit se zadáním zkoušky, tak záznamový arch pro zápis čistopisu písemné práce. Časový limit pro napsání písemné práce je 110 minut.

Didaktický test z matematiky budou moct žáci, kteří si tento předmět vyberou jako povinně volitelnou zkoušku ve společné části, řešit až 120 minut (místo původních 105 minut).

Veškeré informace o termínech, požadavcích, publikacích ad. najdete na www.novamaturita.cz

Co nás čeká v 2. pololetí?

Projekt Edison

Ples školy

Lyžařský kurz 1. ročníků

Třídní schůzky

Souvislá praxe žáků

Maturity

Slavnostní vyřazení

Sportovní akce

a spousta dalšího...

ZÁBAVNÉ OKÉNKO

Na závěr bychom se s Vámi vždy rádi rozloučili něčím oddechovým. V tomto čísle jsme zvolili hlášky učitelů, které rádi a často používají. Berte to prosím trochu s nadhledem. 😊

Zkuste si spojit učitele s jeho hláškou. Správné řešení najdete na konci stránky.

1. Dobrý den, a je dobrý?	A. Seidler
2. A ty jsi který?	B. Muchová
3. Já si jenom skočím pro flashku.	C. Juříčková
4. Nesejte mě.	D. Křížková
5. Filípku, darling.	E. Königová
6. Je považováno za čest jít v matematice k tabuli.	F. Černý
7. Využíváš mé dobroty.	G. König
8. Dvě minuty do konce, tak spočneme.	H. Mařáková
9. Strojaři jsou všichni stejní!	I. Pelcová
10. Holky, na vás je pohled...	J. Bedáň

Závěrem...

Vaše připomínky, nápady, návrhy, můžete zasílat na casopis@spsoa.cz. Věříme, že si školní časopis najde trvalé místo v životě školy.

